

MAMY PRZYJEMNOŚĆ PRZEDSTAWIĆ PAŃSTWU NAJNOWSZE WYDANIE KSP TAX NEWS, W KTÓRYM OPISUJEMY WYBRANE ORZECZENIA I INTERPRETACJE WYDANE LUB OPUBLIKOWANE W STYCZNIU 2016 R. MAMY NADZIEJĘ, ŻE NASZA PUBLIKACJA SPOTKA SIĘ Z PAŃSTWA ZAINTERESOWANIEM.

Działalność finansowa wymieniona w statucie może być uznana za sporadyczną dla celów podatku VAT

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z 7 stycznia 2016 r. (sygn. I SA/Kr 1734/15) wskazał przesłanki uznania czynności za sporadyczne, tj. nieuwzględnione w tzw. proporcji VAT.

Sprawa dotyczyła spółki, której głównym przedmiotem działalności jest prowadzenie serwisów internetowych. Spółka udzielała także za wynagrodzeniem gwarancji na rzecz innych podmiotów z grupy, do której należy. Łączne wynagrodzenie z tytułu wszystkich gwarancji udzielonych przez spółkę w kolejnych latach stanowiło niewielki procent jej obrotu. Umowa spółki przewiduje, że do przedmiotu jej działalności zalicza się również działalność holdingów finansowych. Spółka wystąpiła o interpretację, zadając pytanie, czy była zobowiązana do uwzględniania przy obliczaniu proporcji VAT, o której mowa w art. 90 ustawy o VAT, otrzymanego wynagrodzenia z tytułu udzielonych gwarancji. W jej ocenie usługi udzielania gwarancji miały charakter sporadyczny w rozumieniu art. 90 ust. 6 ustawy o VAT w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2010 r. i tym samym obrót z tytułu tej czynności nie powinien być uwzględniany dla celów obliczenia proporcji, o której mowa w art. 90 ust. 2 i 3 ustawy o VAT. Spółka wskazała, że przewidziane w ustawie o VAT wyłączenie stanowiło implementację art. 174 ust. 2 lit. B Dyrektywy 112, gdzie pojęcie „incydentalności” odnosi się nie tyle do samej częstotliwości zdarzenia, co raczej do jego poboczności względem zasadniczej działalności podatnika.

Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach w interpretacji uznał stanowisko spółki za nieprawidłowe. W ocenie organu czynności udzielania gwarancji są częścią zasadniczej działalności gospodarczej spółki - uzyskane wynagrodzenie wpisuje się w całość działalności podatnika, a czynności noszą cechy powtarzalności i mają charakter planowany.

Rozpoznając sprawę, WSA uchylił zaskarżoną interpretację, dzieląc stanowisko spółki. Zdaniem sądu aby czynności miały charakter sporadyczny (pomocniczy), konieczne jest zestawienie różnych kryteriów: wartości, ilości, częstotliwości i wielkości zaangażowanych środków z całością działalności podatnika, by tego rodzaju czynności nie zniekształcały obrazu istoty działalności danego podmiotu. Z faktu zapisu w umowie spółki działalności holdingu finansowego nie można domniemywać, że jedną z form jej działalności było udzielanie gwarancji. O incydentalnym charakterze czynności w sprawie zdecydował niewielki udział zaangażowanych w nie środków, a także fakt, że ta działalność nie była konieczna do głównej działalności gospodarczej.

EKSPERT

Michał Wilk

doradca podatkowy

T: +48 32 731 68 69

E: michal.wilk@ksplegal.pl

Kwestia czynności sporadycznych/pomocniczych rodzi ostatnio dużą ilość sporów podatników z organami. Jest ona istotna z punktu widzenia działalności podmiotów, które w oderwaniu od swojej podstawowej działalności udzielają pożyczek czy poręczeń dla podmiotów powiązanych. W najnowszych interpretacjach organy przyjmują restrykcyjne stanowisko. Zdarza się, że nawet jednorazowe wykonanie czynności nie stanowi według nich czynności pomocniczych (por. interpretacja Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi z dnia 29 stycznia 2015 r., sygn. IPTPP4/443-801/14-2/ALN). Takie stanowisko jest dyskusyjne, biorąc pod uwagę orzecznictwo TSUE, zgodnie z którym przy ocenie charakteru konkretnych transakcji należy analizować, czy stanowią one

uzupełnienie zasadniczej działalności gospodarczej podatnika, jak również poziom zaangażowania aktywów, przy nabyciu których podatnikowi przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego (wyrok z dnia 29 kwietnia 2004 r., sygn. C-77/01; wyrok z dnia 11 lipca 1996 r., sygn. C-306/94). Sądy administracyjne najczęściej aprobują argumentację TSUE (wyrok NSA z dnia 28 września 2012, sygn. I FSK 1917/11; wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 10 stycznia 2012 r., sygn. I SA/Wr 1416/11) wskazując, że konieczne jest zestawienie czynności według różnorodnych kryteriów (wartości, ilości, częstotliwości, wielkości zaangażowanych środków) z całokształtem działalności podatnika.

Zaliczenie w umowie spółki do jej działalności także działalności holdingów finansowych nie uniemożliwia uznania czynności udzielania gwarancji za pomocnicze/sporadyczne. Podobnie w tym duchu wypowiedziały się NSA w orzeczeniu z dnia 14 lutego 2013 r. (sygn. I FSK 571/12) oraz WSA w Poznaniu w orzeczeniu z dnia 18 stycznia 2012 r. (sygn. I SA/Po 640/11), zgodnie z którymi istotne są czynności faktyczne, a nie elementy formalne.

Prezentowany wyrok to kolejne pozytywne dla podatników orzeczenie dotyczące tego zagadnienia, mogące stanowić istotny argument w przypadku sporu z organem podatkowym.

Podatek VAT

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 8 stycznia 2016 r. (sygn. I SA/Łd 1355/15) wyjaśnił, że przepisy art. 41 ust. 6-9 ustawy o VAT regulujące opodatkowanie eksportu nie są sprzeczne z art. 131 w zw. z art. 146 ust. 1 lit. A Dyrektywy 112.

TSUE analizując przepisy prawa krajowego w świetle art. 146 ust. 1 i art. 131 Dyrektywy 112 uznał, że państwa członkowskie mogą w sposób odrębny regulować kwestię zastosowania zwolnienia przy eksporcie pod warunkiem, iż wprowadzenie tych przepisów ostatecznie nie pozbawi podatnika prawa do zwolnienia z podatku. Z taką sytuacją mamy do czynienia w przypadku przepisów ustawy o VAT, które przewidują czasowe opodatkowanie transakcji eksportu jako krajowej do momentu uzyskania przez podatnika potwierdzenia wywozu towaru poza terytorium Wspólnoty. Należy zauważyć, że w praktyce podatnik nie zostaje pozbawiony prawa do odliczenia podatku. Państwo jedynie tymczasowo dysponuje pieniędzmi podatnika, ale nie jest to niezgodne z prawem UE, a zatem przepisy art. 41 ust. 6-9 ustawy o VAT nie są sprzeczne z ww. przepisami dyrektywy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 8 stycznia 2016 r. (sygn. I SA/Lu 775/15) zadecydował o prawie do odliczenia podatku naliczonego z faktur wystawionych przez podmiot niezarejestrowany jako podatnik VAT.

Z wyroku TSUE z dnia 22 grudnia 2010 r. w sprawie C-438/09 (Dankowski) wynika, że samo niezarejestrowanie podatnika, który wystawia faktury VAT i wprowadza je do obrotu, nie stanowi przesłanki do tego, by pozbawić podmiot gospodarczy, który taką fakturę otrzymuje, prawa do odliczenia. Dotyczy to sytuacji, w której usługi rzeczywiście były wykonane i wykorzystywane do działalności gospodarczej, a co najistotniejsze na podstawie faktury można zindywidualizować jej wystawcę, po stronie którego powstał obowiązek podatkowy. Skoro mamy do czynienia z podatnikiem, u którego powstał obowiązek podatkowy w podatku należnym, to podatnika, który otrzymał fakturę VAT, nie sposób pozbawiać prawa do odliczenia VAT naliczonego.

Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu w interpretacji indywidualnej z dnia 2 grudnia 2015 r. (sygn. ILPP1/4512-1-693/15-2/HW) wypowiedział się na temat momentu powstania obowiązku podatkowego w VAT dla dostawy towaru – nieruchomości.

Wątpliwości spółki dotyczyły ustalenia, czy moment wydania towaru (nieruchomości) obejmujący możliwość jego faktycznego wykorzystywania przed podpisaniem aktu notarialnego przenoszącego własność nieruchomości spełnia definicję dostawy towaru generującą moment powstania obowiązku podatkowego w rozumieniu art. 19a ust. 1 ustawy o VAT (w zakresie nieobjętym

ewentualną wcześniejszą płatnością i powstaniem obowiązku podatkowego z tego tytułu zgodnie z art. 19a ust. 8 ustawy o VAT). W analizowanej sytuacji momentem dokonania dostawy towaru (wydania towaru) będzie dzień przekazania nieruchomości nabywcy (wydanie nieruchomości, na podstawie protokołu przekazania), w którym nabywcy umożliwiające zostanie dysponowanie nieruchomością w określonym zakresie (tj. urządzenie, zamieszkiwanie itp.) Moment wydania towaru (nieruchomości) obejmujący możliwość jego faktycznego wykorzystywania, który nastąpi przed podpisaniem aktu notarialnego przenoszącego własność nieruchomości, będzie stanowił moment powstania obowiązku podatkowego w rozumieniu art. 19a ust. 1 ustawy o VAT (w zakresie nieobjętym ewentualną wcześniejszą płatnością i powstaniem obowiązku podatkowego z tego tytułu, zgodnie z art. 19a ust. 8 ustawy o VAT).

Podatek CIT

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 stycznia 2016 r. (sygn. II FSK 2708/13) wskazał przesłanki zaliczenia wierzytelności względem firmy zagranicznej w koszty podatkowe w przypadku braku kwalifikowanych dokumentów dowodzących ich nieściągalności.

Dopuszczalne jest zaliczenie przez spółkę do kosztów uzyskania przychodów nieściągalnej wierzytelności, która związana jest z wykreśleniem kontrahenta brytyjskiego z rejestru firm w Wielkiej Brytanii wskutek ukończenia wobec niego procesu pozasądowej likwidacji. Przepisu art. 16 ust. 2 ustawy o CIT nie należy wyklądać kazuistycznie. Należy go odnieść do pewnych zasad interpretacyjnych, które obowiązują w obecnej rzeczywistości, w jakiej znalazła się Polska. Polska jest członkiem UE, tym samym nieściągalność wierzytelności przedstawiona w stanie faktycznym i jej udokumentowanie spełniają definitywnie wymogi nieściągalności wierzytelności, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 25 lit. a w zw. ust. 2 pkt 2 lit. c ustawy o CIT.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 stycznia 2016 r. (sygn. II FSK 2657/13) wskazał kwalifikację wydatków na poczęstunek dla kontrahentów w kontekście art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy o CIT.

Tylko wydatki na zakup usług gastronomicznych stanowiących koszty uzyskania przychodu zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o CIT, których głównym celem jest tworzenie lub poprawa wizerunku firmy na zewnątrz, podlegają wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów na zasadach określonych w art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy o CIT. Gdy spotkania, w trakcie których ponoszone są wydatki, mają charakter wyłącznie biznesowy, związany z prowadzoną działalnością gospodarczą, a zwyczajowo przyjęte poczęstunki są działaniem neutralnym dla wizerunku firmy i nie jest ich celem budowanie prestiżowego wizerunku firmy, wydatków tych nie należy kwalifikować jako kosztów reprezentacji.

Podatek PIT

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 19 stycznia 2016 r. (sygn. I SA/Gd 1739/15) określił skutki podatkowe w PIT finansowania przez pracodawcę w całości kosztów wyżywienia pracownika w czasie podróży służbowej.

Nie ma żadnych przeszkód, aby spółka podjęła decyzję o finansowaniu w całości kosztów wyżywienia w trakcie podróży służbowych wszystkim pracownikom lub tylko niektórym. Podatkowym skutkiem takiej decyzji jest jednak powstanie przychodu ze stosunku pracy po stronie takiego pracownika w wysokości odpowiadającej nadwyżce kosztów ponad kwotę diety wynikającej z rozporządzenia MPiPS z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowych. Niezależnie od formy w jakiej pracodawca finansuje wyżywienie pracownika w czasie podróży służbowej, tj. czy sam pokrywa te koszty czy zwraca je w formie diety, kwoty przewyższające wartość diety określonej ww. rozporządzeniem nie korzystają ze zwolnienia. Odmienna interpretacja doprowadziłaby do skrajnego dualizmu, gdzie jedni pracownicy otrzymywaliby ryczałtową dietę, a innym pracodawca finansowałaby całość

kosztów pobytu, które mogłyby być bardzo wysokie i nie ponosiliby z tego tytułu konsekwencji podatkowych.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyrokach z dnia 20 stycznia 2016 r. (sygn. I SA/GI 895/15, I SA/GI 896/15) wyjaśnił zakres przedmiotowy pojęcia „podróż” użytego w art. 21 ust. 1 pkt 16 lit. b ustawy o PIT oraz określił skutki sfinansowania przez zleceniodawcę kosztów dojazdu do miejsca wykonywania zlecenia.

Skoro dojazd zleceniobiorcy do miejsca świadczenia usług opieki na terenie Niemiec jest niezbędnym elementem umowy zlecenia, to dojazdów tych nie można zakwalifikować jako podróży, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 16 lit. b ustawy o PIT. Podróży nie można bowiem interpretować tak szeroko i uznawać, że obejmuje również każdy dojazd do miejsca wykonywania usługi. Nie ma zatem podstaw, aby do wypłaconych należności określanych jako „z tytułu podróży” czy diet zastosować zwolnienie, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 16 lit. b ustawy o PIT. Na spółce w związku z wypłacaniem opisanych we wniosku diet oraz innych należności określonych jako należności „z tytułu podróży” będzie w konsekwencji ciążył obowiązek poboru i odprowadzenia zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych. Ponadto, skoro zleceniobiorcy nie przebywają w podróży i spółka (zleceniodawca) ponosi na ich rzecz wydatki tytułem zakupu biletów na przejazd do i z miejsca świadczenia usług w Niemczech, wartość tych świadczeń stanowi dla zleceniobiorców nieodpłatne świadczenia jako przychód z umowy zlecenia, o którym mowa w art. 13 pkt 8 ustawy o PIT.

Gdyby byli Państwo zainteresowani uzyskaniem dodatkowych informacji w powyższym zakresie, uprzejmie prosimy o kontakt:

Kontakt w KSP:

Magdalena Patryas

Partner

T: +48 32 731 68 53

E: magdalena.patryas@ksplegal.pl

Michał Wilk

Counsel

T: +48 32 731 68 69

E: michal.wilk@ksplegal.pl

KSP Legal & Tax Advice

ul. Chorzowska 50

40-121 Katowice

F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl

www.ksplegal.pl

www.taxblog.ksplegal.pl

Mamy nadzieję, że powyższa informacja będzie dla Państwa pomocna. Informacje te nie stanowią opinii prawnej ani porady. W celu uzyskania pełnych informacji lub porady prawnej, prosimy o kontakt. Jeżeli nie wyrażają Państwo zgody na przesyłanie dalszych newsletterów, prosimy o odesłanie tego maila na adres kancelaria@ksplegal.pl w treści wpisując słowo NIE.

© 2016 Wszystkie prawa zastrzeżone